

SZERKESZTŐI IRODA:
Kilbacskei utca 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:
Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Hútra . . . 8 frt. Egy hónapra . . . 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnep napokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:
Kilbacskei utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK
Egy cenziméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlertéri cikkek
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.
(1886. április óta.)
Az Erdélyi Kulturregyletnek:
Agh Vilma k. a. krajczáros
nyilvise Bannfy-Hunyadról
(az Mindenféleképpen) 15 frt 96 kr.
Összeg: 15 frt 96 kr.
Ez adva az eddigi kimu-
tat. 4405 frt 59 kr.
Együtt: 4421 frt 55 kr.

Mit is mondott a király?
Olvasták-e már a t. cz. oláh pópák és újságírók, miket mondott a király Déván Pápiu esperesnek és Miklósi püspöknek?
No ha olvasták, hát értsék is meg jól, hogy a Szent-István koronájának alatti élő népeknek faj és felekezeti különbség nélkül egyesülniök kell abban a gondolatban, hogy az e hazában élő népek „a trón iránti hűség, az ország és annak törvényeihez való hű ragaszkodás és a vallásfelekezeti és nemzeti érdekek közötti testvéries egyetértésben, kell keresni állam-polgári közkötelességeik összeségét.
És ha már olvasták és megértették a király szavait, mondják meg egész lelkint: megfelelő-e eddigi életük, tevékenységük, szereplésük annak a főkiindulomnak, melyet a király az állam-polgárok egyetemes közkötelességeire, vonatkozólag oly szokatlan nyíltsággal és eréllyel hangoztatott?
Ha eltagadni akarnák, hogy eddigi társadalmi és politikai törekvéseik merőben ellentétben állanak azzal a kívánalommal, melynek a király teljes joggal adott kifejezést — akkor állanak elő a cselekedeteikkel — s bizonyítsák be, hogy a mit eddig tettek és tesznek ma is, az a király által is hangoztatott állami szempontokból nem kifogásolható.
Mi velők szemben a király beszédek egy tételére nézve nem emelünk kifogást, s ez a trón iránti hűségkérdés. Ezt ugyanis minden kinalkozó állammal erősen szokták hangoztatni nem csak, de olykor még mintha e tételben az állam összes nemzetiiségeinek fölébe kívánták volna helyezkedni — annyira büszkélkedtek azzal a hűségérzettel és lojalitással.
Csak hogy ebben is az a baj van, hogy az ő hűségük és ragaszkodásuk nem az osztrák császárnak, de nem szól

kifejeztem a magyarok koronás királyának, már pedig a Magyarország területén lakó népek hűségérzetének a magyar király magas személyében kell feltálcázni a kizárólagos nyugpontját.
Az a törekvésük, hogy ők a császár személyét tiszteljék meg alattvalói hűségük nyílt kifejezésével — az maga hallgatóságos megtagadása ama közkötelességeknek, melyek az alattvalókat a magyar koronás királlyal szemben terhelik.
Most Déván a magyar király szólott az oláh küldöttekhez, a mikor ő ez alkalommal és ő előttük a trón iránti hűséget hangoztatta — az a trón a magyar király trónja, s azzal a hűséggel az alattvalóknak a magyar trón urával a koronás királlyal szemben kell viseltetniök. Ezt úgy értette a király, így értjük mi, és nem értelmezhetik másképp az oláh pópák és irástudók sem.
Fognak-e okulni a király szavai-ból, azt nehéz elhatározni e pillanatban. Mi feltételezzük, hogy a tanulságot levonják, és jövő magatartásukat ehhez alkalmazzák. A királyi szó nyíltan intéztetett hozzájuk, ahhoz semmi nemű magyarázat nem fér, azt megérténi és követni kötelességük, ha egyáltalán szívt fektetnek arra, hogy a király „oltalmában, elismerésében és kegyelmében” részesüljenek.
Nekünk az lesz a kötelességünk, hogy figyelemmel kísérjük ezután a szereplésüket, cselekedeteiket, s minden olyan esetben, midőn azt tapasztaljuk, hogy a király ohaját — a mi akarat számba vehető — nem, vagy rosszul teljesítik — fejükre olvassuk a király szavait és eszükbe juttatjuk a közkötelességeiket.
De menjünk tovább. A király az ország és törvényeihez való hű ragaszkodásról is beszélt az oláh papság küldöttsége előtt.
Hát teljesítik-e az oláhok ezeket a kötelességeket?
Nem, vagy csak rosszul, s olykor csak kénytelenségből.
Hát ez így nincs rendben és nem is maradhat így.
Eddig is, hol a sajtóban, hol a törvényhozó testületben, hol meg egyéb összejövetelek alkalmával mindegyre hangoztatva lett előttük, hogy a törvény minden állampolgár előtt faj és felekezet különbség nélkül — mint az állam egyetemes akaratának élő kifejezése — feltétlen tiszteletet követel.
Részcsitették e az oláhok a ma-

gyar állam törvényeit minden esetben ebben a köteles és feltétlen tiszteletben?
Igen gyakran nem, s ma is akár-hányszor hangoztatják, hogy azok a törvények róluk — nélkülök rendelkeznek, s így hát azok közkötelező ereje ha vonatkozik is rájuk, de azt ők nem tartoznak elismerni — csak ha ők akarják.
No hát most, a király beszéde után megérthetik, hogy az országhoz és annak törvényeihez való hű ragaszkodás nem az egyéni akarat dolga, hanem alattvalói közkötelesség, a mely alól sem az oláh, a szász, a tót vagy szerb ép oly kevésé vonhatja ki magát, mint a hogy nem igyekszik ezt cselekedni a magyar, mint dirigens és állam alkotó faj.
A király mikor így beszélt az oláh küldöttséghez kifejezést adott annak a felfogásnak is, hogy a magyar szent korona jogára alatt élő népeknek az ország törvényeivel szemben semminek különleges sérelmeik helyet nem foglalhatnak és számba vételre igényt nem tarthatnak, és hogy a magyar király ilyenmő előterjesztésekre szívt egyáltalán nem fektethet.
A király idézett szavai épen az oláh papsághoz intézve sulyban annál többet nyerne, mert tudvalevőleg épen a papság körében van képviselve legnagyobb mértékben az az elem, amely a törvényes renddel való megalakulást az oláhokra nézve nem tartja megengedhetőnek, s a mely azt hirdeti, hogy az oláhok csak akkor nyughatnak meg a törvény rendelkezéseiben, ha az a törvény minden különleges sérelmeiket megszünteti és minden különleges kivánságaikat kiszolgálja. Ezek a pópák most már tisztában lehetnek ama kötelességek felől, melyek első sorban rájuk nehezdednek.
Most már tudhatják, hogy az a király, a ki az ő uralkodójuk is, nem tűr meg ellenállást a törvénynek szemben és nem ismer jogsérelmet, mely a törvényeken kívül követelhetne megörvösölést.
Most már tudhatják, hogy a papok kötelessége a „hitélet fejlesztése mellett” a gondjaikra bízott híveknél — tehát az állam oláh ajku alattvalóinál — a törvényekhez való hű ragaszkodás és a felekezeti és nemzeti érdekek közötti testvéries egyetértést buzgón ápolni. Ez a kötelesség pedig egyáltalán nem egyeztethető meg azzal a

törekvés iránnyal, melynek eddig legfőbb tolmácsolói épen a papok voltak, s mely előidézte azt, hogy az oláh különleges sérelmeket támaszson a törvényes államrenddel szemben és fagyölületet szítson a külön ajku és való-lású állampolgárok között.
Olvassák tehát el figyelmesen a király szavait s cselekedjenek a szerint s akkor szent lesz a béke.
Politikai hírek.
A külügy miniszter Kolozsvárt. Kálnoky Gusztáv gróf, monarchiánk külügy minisztere mint már korábban is jeleztük szintén városunk vendége lesz a király itt időzése alkalmával. A külügy miniszter részére már lakást is rendelték. Mint utjabban értesültünk itt időzése a magyar országgyűlés új időszakát megnyitó trónbeszéd szerkesztésével van összefüggésben, és mennyiben a trónbeszédben a külügyi politikáról szóló záradékot akarnak felvenni.
Osztrák-magyar német kereskedelmi szerződés. A „Presse” írja: Gr. Kálnoky külügyminiszter csütörtökön este Friedrichshabába utazott. A néhány év óta évenként ismétlődő találkozó külügyi hivatalnak vezetője és a birodalmi kancellár közt az idén gazdasági kérdésekben is élénk érdeklődést kelt. A konjekturális politika mindig összeköttetésbe hozza a két államférfi találkozását, kiválóan gazdasági kérdésekkel. Hogy azonban Friedrichshabában ezúttal közgazdasági kérdésekről, kivált Ausztria-Magyarország és Németország kereskedelmi politikai viszonyáról szó lesz, nagy valószínűséggel következtethető. Az osztrák-magyar-német kereskedelmi szerződés ez év végén lejár; Ausztria-Magyarország már hónapok előtt kezdeményezte annak megújítását.
A boszniai és hercegovinai állapotokról, egy a Balkánfélszigeten utazott diplomata a „Standard”-ban a következőket írja: A közigazgatás jó s nevezetesen a közlekedési ügyben s a városi intézményekben bámulatos a haladás. Mostar, Szerajevo s még több más város erős-n meg van erősítve. A lakosság azonban nem oly megerőltetett, mintsem várni lehetne. Csakis a szláv származásu mohamedánok nyugodtak bele komolyan s méltósággal az „osztrák” uralomba. Ama szláv származásu mohamedán bégek azonban, a kik annak idején letették a keresztény hitet, hogy javaikat megtarthassák, valamint a katolikusok s az orthodoxok szerb vagy montenegrói uralom után vágyódnak s kevés háladatosságot tanusítanak mindazért a jóért, a miben „Ausztria” a megszállt országokat részesítette; ezek bonyodalmak esetén kétes elemet fognak képezni.
Külföld rovata.
Bolgár dolgok.
A porta körében egyelőre úgy látszik befejezettnek tekintik azt a diplomáciai fá-

zist, mely a török kormányt a német birodalmi kancellárnál való ismeret-szerzésre indította és tudvalevőleg tagadó választ vont maga után. Állítólag olyan jelenségeknek vannak birtokában, melyeknél fogva kérdéses, vajjon Pétervártort ragszkodnak-e még ezentul a török akcióknak kiindulási pontul szolgalt javaslatokhoz és vajjon e helyütt szívesen vennék-e az akció folytatását. Török részről is inopporrtunusnak tartanak további lépéseket a hatalmaknál és úgy látszik mindenekelőtt a bolgár szobranye-választások lefolyását és eredményét akarják bevárni. A dolgok jelenlegi állásának az orosz-török viszonyokra való visszahatására nézve török körökben bizonyos aggodással nyilatkoznak.
A „Times”-nek írják Konstantinápolyból: Oroszország nagy erőfeszítést fejt ki, hogy rábírja a pontát Kelet-Rumélia occupatiójára. A porta habozik s újra Németországhoz fordult tanácsért. Rustovot, a ki Berlinbe utazott, megbízták, hogy Bismarckkal tanácskozzék. Hasonló átiratot küldtek a német ügyvivőhöz is, azzal a hozzáadással, hogy a porta, mielőtt körjegyzékét szétküldené, szívesen venné, ha a berlini kormány közölné vele véleményét Oroszország újabb óhajára nézve.
A párisi gróf akciója.
A párisi gróf manifestumának, melyt a gróf maga szerkesztett s néhány barátjának felolvasott, csak a parlament szünetek lefolyása után kellett volna megjelen-nie. A gróf azonban a rögtöni közéletre határota el magát, minthogy most esendő idők járván, a megvitátás inkább lehetséges. A monarchista lapok természetesen a tölcösségek és nagylelkűség teljét látják e manifestumban. Cassagnac kiemeli, hogy miután a monarchia szintén elfogadja a néphez való föllebbezést s a Lajos Főp-féle parlamentarizmust az 1852-iki alkotmány javára feladja, elvben a monarchia és a oszázóság között már nincsen különbség s most már csak két herozeg közti versengés áll fenn. Tohát csak arról van szó, hogy melyikük lesz hamarabb kéz Franziaország hívásának engedni. Kétes azonban, hogy osztrák-e ez a nézetet a viktóriák is; ezeknek illetéket még be kell várni. A mérsékelt köztársasági lapok egyelőre megelégszenek azzal, hogy röviden kárhoztatják e manifestumot, melyet hosszúnak, ködösnek és áradozóknak ítélek, míg a radikális lapok azt mondják, hogy az Orleansok soha sem merték volna fejüket fel-tűzni, ha a kormány a jobboldallal nem pártolt volna. E kihívásra csak a köztársaságiak tömörülésével lehet felelni.
A király Déván.
Déva, szept. 15.
A hadgyakorlat fővezetősége ma már megkezdte tevékenységét.
Albrecht főherozeg a gyakorlat vezetőségeinek főnöke, ma a nyugati fél-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA
1887. szeptember 17.
A kik nem engednek.
— Történet. —
Írta: Solyom Ferencz.
(Vége.)
Egy hosszú unalmas óra telt el ily helyen. Végre mikor mindinkább sötéledni kezdett, s a vihar még mindig teljes erővel dühöngött, Czeecil nem állhatta ki tovább. Megszökölt.
— Uram, gondolom ki valami módot, hogy innen haza juthassunk!
— Nem kellett volna elindulni, morogta Ervin.
— Ez a tanács elkésett uram, valami más! Itt csak nem maradhatunk éjszaka! Gondolkozzanak kérem.
— Talán lőnének néhányat, hátha megkijáratja valaki, széllal meg Zágonyi, nálam van revolver.
— Felesleges fáradság az Miklós, morogta Ervin, azt a csekély hangot a meny-dörgés szászszorosan tulharsogja. Itt kell, hogy maradjunk.
— Az az lehetetlen uram, felelte inger-telen Czeecil, én minden óra haza akarok menni. Barcsak a hintó itt volna!
— Az ám, ha itt volna, Maradnunk kell. — Kérem, ne ingereljen!
— Megvan! Kigondoltam egy szabályos módot, kiáltott fel hirtelen Zágonyi.
— Nős? hamar.
— Valamelyikünk a kastélyba loval-ja meg a lovát hozza a hintót; az én lo-mam Remélem egy félóra múlva megfogok érteni; addig egy kis türelmet kérek.
Az ifjú feleletet sem várva, sietett ki a kastélyból, s felkapva lovára gyorsan sa-

guldott a kastély felé. Czeecil utánna nézett, aztán visszafordulva Ervinhez fanyar-un szölt.
— Ön nem nagyon sietett rajtam segíteni uram.
— Nincs rá szükség; helyettesítve vagyok, felelte az ifjú. Nem akarom a barátom boldogságát elrabolni — kedves Czeecil. A leány meglepetve nézett rá. Gúny-akar ez lenni, vagy őszinteség?
— Boldogságát? nem értem önt.
— Neki gyönyört okoz, ha önnek szolgálhat.
— Ah, Koltha ur! önnek ez terhére lenne?
— Oh nem, legkevésbé sem; csak nem vagyok rajongó — szegény barátom, ő fájdalom az.
— Mert lo-agi-as talán?
— Nem, mert — szeret.
(Őszinteség ez, nem gúny.) Czeecil von-tatva kérdezte.
— És... ön?
— Én? ... nem.
(Gúny ez, nem őszinteség.) A leány nem felelt. Szórákozottan tekintett ki a bódé egyetlen ablakán, mely a völgyre nyílt. A zápor egyre zuhogott, mintha soha sem akarna megállni. Ervin halgatva vizsgálta a leány arcát, melyen majd szomorúságot, majd haragos büszkeséget vált észrevehetui.
Zágonyi hamar megérkezett a hintóval.
— Ime kisasszony, haza mehetünk.
— Köszönöm uram... sugta halkán Czeecil; aztán beszélt, s maga mellett hely-et mutatott az ifjunak.
— Siess Ervin, induljunk.
— Majd én csak haza lovagolok Miklós, bevárom, míg eláll a fergeg.
— De...
— Hagyja uram, jegyezte meg haragosan Czeecil, Koltha ur ma nagyon különös, ezzel becsapta a hintó ajtaját, s a paracsozt adott a locasának, hogy induljon.
Elmentek.

Ervin mosolyogva nézett utánuk.
— Ki van legyőzve?...
A következő nap reggelén pedig a nagyasszony hiába várt Czeecilre. A leány nem jött a reggelizéshez. Zágonyi aggódva kérdezősködött: nem hült-e meg a tegnapi kirándulás következtében, de ebbeli aggodal-mát Várkonyiné neveve oszlatta el.
— Czeecil nem olyan gyöngye idegzetű. Nem egyszer sokkal nagyobb viharban is kilovagolt a nélkül, hogy valami baja történt volna. Olyan erős, mintha vasból lenne.
— Az is eltört egyszer, mondta Ervin komolyan.
— Ugy van kedvesem, de hát Istene-m, mit tegyünk? Ha valamit egyszer fej-be vesz, arról lehetetlen lebeszélni.
A reggelizés végeztével mégis megje-lent Czeecil. Kissé halványabb volt a szok-tatnál, de jókedvű.
Tréfásan előzött a kirándulás fölött, — különösen Ervin rovására, a ki türe sző-nékül, mintha nem is az ő kontójára ne-vetnének.
Azon gondolkodott, hogy talán mégis jobb volna megszökni innen. Alig vette ész-re, hogy a társaság oszlani készült. Margit és Zágonyi oda is hagyták már a verendát.
— Te nem tartasz velük Czeecil?
— Nem, mama; Koltha urral aka-rok megbeszélni valamit, ha ideje van.
— Az ön számára mindig.
— Nagyon lekötelez Jerünk a park-ba, ha úgy tesszik.
— Szívesen...
— Az új lugasokat is mutasd meg gyermekem, mondta a nagyasszony megér-demlik a megtekintést.
— Megmutatom, mama, isten veled, mindjárt visszajövök.
Kezét az Ervin karjára nyugtatva, ha-ladott előre, könnyű, ruganyos léptekkel, a park fűtáján lefelé. Egy ideig halgatva lép-delek egymás mellett. Ervin sejtette, hogy

Czeecil nem ok nélkül akar vele négy-szem közti maradni. Talán mentegetőzni fog, gon-dolta, vagy siettetni fogja a szakadást. Ez is valószínű. A fasor végén Czeecil megállt, levette kis kezét kiserője karjáról, s inger-telen szölt.
— Talán sejtí uram, hogy szándé-kosan akarok egyedül maradni önnel.
Ervin udvariasan felelt.
— „Sajtem.”
— „Okát is tudja?”
— „Nem.”
— „Tudja meg hát. Mielőtt önök meg-érkeztek volna, anyám megkérde: mit tar-tok ön felől. Akkor is, később is azt feleltem, hogy semmit: mert nem ösmerem. Nos hát megakarom önt ismerni uram!..
Ervin halgalt és várt.
— „Ön unokabátyám, folytatta a leány.
— „Véletlenül...
— „Kérem nem gyönyölődjék; minden ember gunya engem sem ér — mint önt. Tehát ön közeli rokonom uram, de csak névleg az. Mi ennek az oka?
Ervin nem tudta, mit gondoljon. Pillanati csipős válaszon gondolkodott, de az-tán abba hagyta. Nyugodtan felelt.
— „Nem értem önt.”
— „Nem-e? jól van hát beszéljünk nyíltabban. Ön uram, mikor hat évvel ezelőtt itt volt, úgy bánt velem, mint a gyer-mekkel szokás. Csodálkozok ön, hogy ilyen régi dolgokra visszaemlékszem? ne csodálkozzék, — a sertetést nem szoktam elfe-lejteni.
— „Bocsánat, felelte az ifjú szárazon, kegyed volt az oka, mert akkor úgy vi-selte magát mint gyermek. Nem tudtam, hogy olykori figyelmeztetésem sértik önt, — különben hallgattam volna. Azt hittem, hogy utba igazításom halásan fogadtatnak. Sajnálom, hogy csalódtam.
— „Ugy van uram, csalódtam. Az a

protectori, atyáskodó modor, melyet velem szemben alkalmazott — sértett. Megbántva éreztem magam, s azt ki is mutattam önnek.
Ervin gunyosan válaszolt.
— „Ugy van, kiutattam.”
— „Örvendek, hogy észrevette. Folytassuk. Azokban a levelekben, miket ön anyámnak írt újból és újból megértett. Ugy írt fölőlem, mint egy szeleburdi gyermek-ről. Mi jogom, uram? Ilyen hangon nekem is írt ön egy levelet, most egy éve. En tüz-be dobtam azt a levelet!
— Helyesen tette, kedves Czeecil, baj lett volna ha azok a bizalmas vallomások napvilágra kerülnek. Ugy emlékszem azt is megirtam önnek, hogy velenözébe éppen tizenhatsz krajczárral érkeztem meg.
Czeecil heveskedve szakította félbe.
— Hagyja el! még van mondani va-lóm. Megérkezése előtt feltettem magamban, hogy elfeledem a multat és megbocsátok önnek.
— Ha tudtam volna, hogy személyem annyira érdekli önt, kétségkívül jobban siettem volna.
— Ismétlem hagyjuk a gunyt uram, kettőnk között nincs annak helye. Megaka-rom ismerni önt és akarom hogy valahára ön is ismerjen engem. Ezt akarom. Aka-rom uram, érti ön?..
Ervin mindeneddigi lehajtott fejjel állt, s nem nézett Czeecilre.
Ez a kihívó modor megbántotta Er-vint. Termete kiengesztelt, s a leányra nézett.
— Csodálom hogy ön még nem ös-mér kisasszony. Am ne higgye ön, hogy ily modorral, mint ez, valaha igazán megösmer-hetne. Nem is tudom mit akar ön?
— De uram...
— Azonnal bevégzem. Kegyed nagyon nyílt volt velem szemben: kisasszony, e nyíltság engem is hasonlóra kötelez. Tud-

nek pasancsot a dott ki, melyben tekintettel arra, hogy a feltevéshez képest a 7. lovas dandár tegnap a dandártörzessel, a 6. és 14. huszárezreddekekkel a 101. gyalogezred egy zászlóaljával és egy lovas úteggegel Dobrára, továbbá az 1. számú huszárezred és a 43. gyalogezred egy zászlóaja Várhelyre megérkeztek, a lovas dandár ma pihenjen, délután azonban értesítő csapatok előre tolása által a felderítő szolgálati viszonyba helyezendő.

A lovasdandár a Maros és a Bistra folyó (vaskapu szoros) Hátszeg vonala közötti tért derítse fel és az utána nyomuló hadtest a hegységbe való kivonulását biztosítsa.

A keleti fél (12. hadtest) ellenben parancsot kapott, a melyben közöltetett, hogy a 12. lovasdandár tegnap Alvincz és Szász-Pián mellé megérkezett. A 12. lovasági dandár ma délután értesítő kirendeléseket küldjön ki és a további parancsokat pedig a 12. hadtestet parancsnokságától várja.

A két fél lovassága e szerint ma körülbelül 40 kilométer távol ágra van egymástól, hogy vajjon ezek holnap érintkezésbe fognak-e, és mily mértékben egymással lépni, az a gyakorlat letöléséről fog függni.

Déva, szept. 16.

A királyi Felsője az itt időző főhercegekkel és a kísérettel, valamint a hadgyakorlat fővezetőségének tagjaival és a döntőkökkel ma reggel fél 8 órakor szakadó esőben a hadgyakorlat színhelyére ment, hogy — nagyobb gyalogsági csapatok összecsapásáról egyelőre szó nem lehetvén, — úgy az egyik mint a másik fél előnyomulását megfigyelje.

A nyugati félhez (7. hadtest gr. De-genfeld lovassági tábornok) tartozó 7. lovasdandár (Varga vezérőrnagy), mely a mai éjjet a következő állásban töltte: a dandártörzs, a 6. és 14. huszárezred és az 1/7. sz. lovas-úteg Dobrára és Dobra körül, a 101. gyalogezred 3 zászlóaja Breznik mellett, az 1. huszárezred Várhely mellett, és a 43. gyalogezred 2 zászlóaja Nagy-Pöstyén és Nagy-Osztró körül, tegnap este a 7. hadtest parancsnokságától a következő parancsot vette:

A Piski melletti átjárók a Strein-on, a vasuti átjáróhid, a Tompatól keletre levő hid és a Szt. Maria dia Piatra és a Strin Szt. Georgin melletti hidak elfoglalandók és biztosítandók.

A keleti félhez (12. hadtest, br. Schönfeld tábornagy) tartozó 12. lovas dandár, (gr. Schönfeld vezérőrnagy), mely a mai éjjet közvéli Alvincz és Szász-Piánban, előre tolt egy-egy vadász zászlóaja Ben-czenzen és Vajdejón, egy lovas század Szászvároson és 2 lovas század Berényben töltte, a 12. hadtestparancsnokságától azon parancsot vette: hogy a dandár zöme a fő-uton a Strein-vonalat Piski mellett érje el, illetve azon határon át és az ott levő hi-dat kerítse hatalmába; továbbá erős kirendeltség küldendő Szászvárosról Nagy-Don-ken át Strein-Szt. Georginra, hogy a terepet Hátszeg és Alsó Szilvás-féle felderítse; — és egy gyengébb, Mártinesd Lozsád-Bá-

csi-n át, hogy a felderítést Vajda-Hunyad-féle eszközölje.

Az oláh kormány és a magyarok.

Az oláh kormány Szász Domokos püspökkel szemben követt magatartásával foglalkoznak a lapok, s több kevesebb nyíltsággal egyként elítélik az oláh kormány méltatlan eljárását.

Maga a kormány lapja a „Nemzet” is hozzá szól a kérdéshez, s a maga szokott circumpectus módorában itéli meg a kérdést, hogy az ily fajta hivatalos felfogással is megismerkedhessenek olvasóink, itt adjuk a „Nemzet” megjegyzéseit mely így szól:

„Nincs szándékunkban kétségbe vonni bármely kormány azon jogát, hogy idegen alattvalók nyilvános szereplését az országban; — a mely gondjaira bízott, ellenőrizze. Az erre való jogosultságot idegen államok polgáraival szemben követeljük a magunk kormányának s ugyanezen jogot concedáljuk a magyar honpolgárokkal szemben minden államnak. S azt is hangsúlyozni kívánjuk, hogy az idegen államban való szereplés egyházi jellege inkább több, mint kevesebb jogosultságot ad az állami ellenőrzés komoly érvényesítésének.

Mert — képzeli el, hogy román részről követelmények esetleges román papi küldötteknek a magyarországi g. k. román egyházakban szabad s ellenőrzetlen ténykedést — nem jogosult a föltevés, hogy ez a szabadság esetleg veszélyes üzemekre is nyithatnak utat. Mi inkább azt tartjuk, hogy hazánkban e részt egy kevésbé könyedén vesszük a dolgot.

A budapesti baptisták ellenőrzetlen germanizáló s más tekintetben is kifogásolható működése épp úgy megérdemelné a gondos szemmelátást, mint nem egy idegen pap más vallás predikációja, a melyek alkalmával — a hazai egyházi tényezők jóhiszeműsége mellett — nem egyszer hirdethetnék gyűlölet az ország törvényei és intézményei ellen.

De ez más lapra tartozik, s csak azért említjük itt föl, hogy magyarizációnk felfogásunkat, mely szerint az államnak — minden államnak — meg kell, hogy legyen a maga hatalma e részben, melynek érvényesítése nemcsak joga, hanem kötelessége is. Bizonyos azonban, hogy e kötelesség nem oldhatja fel az államokat a nemzetközi kötelességek teljesítése alól s a tisztelet, a melylyel egyik állam a másik polgárainak, utlevélnek tartozik, főleg ha az illető idegen saját hazájában a magas állami vagy egyházi állást visel s oly feladat teljesítésében jár el külföldön, melyet régi jogszokás biztosít, — kétszeresen ajánlatosabb teszi, hogy az államok rendelkezésére álló kíméletlen elővigyázat, annál inkább megtorló eszközök ne alkalmazzassanak.

Nem tudjuk, Románia hatóságai csak jogos eszközöket alkalmaztak-e kíméletlenül és tapintatlanul a magyar főpap ellen, vagy plane jogtalan fegyverekhez nyultak a kötelessége utján járó lelkesz ellen.

Mindkét esetben megérdemelt tartjuk a külügyi kormány utján a szükséges lépéseket. Törzsmeszes, hogy e lépések mások lesznek az első, második s harmadik esetben; mindenképp azonban hivatalosan konstataálni kell a tényeket s a legutóbbi, a Romániába utazó vagy ott ideiglenesen tartózkodó magyarok ellen tényleg fenyegető hírlapi polemiákra való tekintettel, meg kell állapítani: nincse-e ez eset kapcsolatban azokkal.

S ha bebizonyulna, hogy a román ha-

tóságok megsértették a nemzetközi kötelességeket, meg vagyunk győződve, hogy a mi hatóságaink ismeri fogják kötelességüket — saját hazájuk méltósága iránt.

A tövisi honvéd táborból.

(Saját tudósítónktól.)

Tövis, 1887. szept. 15.

A magyar államvasutak keleti vonalán utazó idegen, ha a tövisi indóháznál megállapodik, mint hogy néha éhsége csillapítása végett, s néha kénytelenségből is meg kell állania a csatlakozó vonatra való várakozás miatt: a restaurációs indóházról azt következteti, hogy Tövis, ha nem is világos, de Erdélynek egyik központi városa lesz. A sötétben következtető utas, ha még ma bepillantott volna az itt elhelyezve lévő s utra készülő honvédségre, hiedelmében bizonyára megerősödött, azonban holnap már szomorúan tapasztalná, hogy Tövis indóházától messze hátra maradt honvéd nélküli kis falu, mely füzek s gyümölcsfák árnyába nem mondhatná, hogy mint gyöngyvirág a bokorban elrejtőzve áll. Ez is tehát azt bizonyítja, hogy a látszat gyakran csal. Ekként valának a mi minden szép kilátásaink is tönkre silányítva, a midőn 15 nappal ezelőtt dob és trombita szóval bevonultunk, keresvén ablakot s benne a harcozók felé kendővel integető női kacsákat; keresvén ezt, keresvén azt, mihez városi tekintetünk hozzá szokott, s a mit fájdalom nem találtunk meg.

Egyet azonban még is találtunk a mit talán az első benyomások után nem is reméltünk. A szeretetteljes viselkedést a honvédekkel szemben. Az a tisztelet és ragaszkodás, az a szíveség és előzékenység, mely a vendégszeretethez özpontosul, s melyben Tövis lakói mindnyájunkat részesítettek sokat feleltet abból, a mivel a külfölségeken tapadó szem elégedetlenkedett. Alig volt ház, melynek honvédei megvendégelve ha egyébbel egy-egy kosárka gyümölcset időnkint ne lettek volna, naponta egy-egy friss virág csokor ékesen pohárba téve s asztalunkra helyezve, be fűgönyöztött hűs szobák mosdóviz stb. készenvártak az égető mezőről való haza térőnknek.

Ezeknek édesességét azt hiszem csak a katonák képes teljes mértékben élvezni, most midőn újabb ismeretlenek közé vándorolnak, szinte sajnáljuk magunkat ennyi szívéllyességtől megfosztva.

Tövis sem oly falu többé mint a minősok van ezen a vidéken, hiszen ékes sorban 3 temploma diszlik, melyek közül kettőt még Hunyadi János építtetett volt a híres szetimrei csata után a 15 ik század elején, van állami és felekezeti iskolája, fiuk és leányok számára vannak, kö épületei meg lehetősé számmal, nagy tágas főutója, hol népes vásárai tartanak, van kedves intelligens közönsége, fiatalága különösen a nőnemben stb. stb.

Valóban be kell ismernem hogy némi idegesség vett erőt rajtam akkor, midőn Tövis előnyeit mellőztem s rovára diosítottam Enyedet, hol szintén nincs és soha sem is volt kolbászból fonva a kórt.

Nem tudjuk mit hoz a jövő, mely holnap reggel a 6 órai elindulással veszi kezdetét, de én azt hiszem, hogy a honvédek tövisi életének megvoltak a maga rózsái, s valyon kapunk-e majd rózsát tövis nélkül?

B.

Királyi látogatás.

Kolozsvár, szept. 17.

A közelgő királyi látogatás fokozódott tevékenységre buzdította városunkat.

A nagybizottság, valamint az egyes szakbizottságok a tervbe vett intézkedések minden ágában serényen dolgoznak. Működésükből az alábbiak nyújtanak alapos felvilágosítást.

A díszelbúvás minél fényesebb tételére és külső díszének emelésére szolgáló intézkedések már befejezve vannak. A királyi páholy külső dekorációja a napokban Budapestről megérkezik. A 700 frtba kerülő külső díszítvény meglepő eleganciával van kiállítva, valamint a páholy és szalon berendezése is.

A királyi megérkezésekor a rendezőbizottság határozatából a vasuti indóház peronján zenekar fog játszani, még pedig a családí himnusz; ennek előadására a színházi zenekar kérietük föl, mire nézve az intendatúrát a polgármester meg fogja keresni.

A rendfenntartás érdekében is úgy az egyes egyetlek főnökei, elnökeihez.

A rend fenntartásért a főkapitány felelős, kinek személyes felügyelete alá bocsátatnak, úgy a rend fenntartók, mint a kordon és sorfal felügyelők. A polgármester határozottan közvonalozott utasításokat bocsát a kerületi kapitányokhoz a csend és közbiztonság erőlyes felügyelete végett.

A tribünökhöz való eljutás lehetőségére nézve a polgármester hirdetményt fog kibocsátani, melyben az idő (valószínűleg d. u. 3 óra) pontosan ki lesz jelölve, hogy t. i. melyik tribünökhöz melyik utcán és milyen időpontban történjék a közönség odamene-tel. A meghatározott időpont eltétele után a tribünökhöz való juthatás csak kerülő utakon lesz megengedve.

A tribünök biztonságát a városi mérnök a polgármester utasításából kifolyólag meg fogja vizsgálni a napokban s írásbeli jelentése után a netalán szükségesetelő erősítések megtételét rendelik el. A nagyhid szakértői megvizsgálása már megtörtént csekély erősítés után teljes biztonsága constatálva lett.

A vasuti indóházhoz való közlekedés tárgyában szintén hirdetményt fog a polgármester közzétenni, melyben körvonalozva leendő a közlekedés minden módozata.

A ki- és bevonulás módozatai is már megállapítva vannak. A városi törvényhatósági bizottság tagjai a városház előtt fognak gyülekezni d. u. 3 órakor s innen fél 4 órakor indulnak a vasuti indóházhoz. A megyei törvényhatóságok küldöttségei a belfarkas utcai megyeház elől indulnak ki szintén fél 4 órakor. A bevonulás kocsis rendje a következő leendő: Az első kocsi-ban a főispán és polgármester foglalnak helyet, ezután Ő Felsője a király kocsija jön. A 2. 3. 4. 5. és 6-ik kocsit az udvarhoz tartozó főmélósok, a 7. 8. és 9-iket a miniszterek, szármegédek, főpapok. Az ezután következő két első sorban Kolozsmegye és Kolozsvár városa — ezután a küldöttségek tagjai fogják elfoglalni.

tomra adá, hogy megakar ismerni, — ha sonló ezébből vagyok itt magam is, atyam határozott kívánságára, kinek régi alma az, hogy őt nőül vegyem. Láthatja hogy nyiltabb már nem lehetek. Legyen meggyőző-dőve: nagy fájdalomra szolgál, hogy őn oly engesztelhetlen haraggal, mondhatnám gyűlölettel viseltetik személyem iránt, de nem áll hatalmamban, hogy ez ellenszen-vét megváltoztassam. Nem vagyok képes magamat megtagadni. Én jól tudom mi ingerli őnt. Őn azt várta hogy eddigi magatartásomért alázatosan bocsánatot fogok kérni, és meghajtom fejemet ön előtt, mint azt annyian teszik, és méltán, mert őn nagy mértékben vonzó és szép. Meg van elégedve nyiltaságommal? Folytatom. Őn e feltevésében csalódott, mert nem vett figyelembe egy igen egyszerű körülményt, mit különben tehetett volna, ha a multakra visszaemlékszik: nem vette figyelembe egyéniségetem.

Őn regényességet keresett, és unalmas prózát talált. Őn regényes, én prósa. A két véglet; s bár azt mondják hogy ezek találkoznak, azt hiszem mindketten éreztük hogy e feltevés, mi rajtunk legalább is, nem fog beteljesedni — fájdalom — soha. Megvallom igen sajnálom hogy így van. Hiába! őn is büszke, döllyős természet, én is: válnunk kell. Nem szükséges semmitől tartania. Valószínű okot fogunk keresni, hogy még holnap, minden feltűnés nélkül távozhassam. Azt kívéve, hogy addig legalább még itt vagyok, kérem ne mutassa ki oly tüntetőleg ellenszenvét, mint eddig te-vé, nincs több mondanivalóm.

Czezil félrefordulva hallgatta, s nem felelt. A kastélyból a menyasszony hívó hangja hallzott le.

Ervin néhány pillanatig várt, aztán udvariasan meghajtotta magát s így szólt.

— Ugy hiszem megértettem; őn nem akar velem menni... távozem.

Czezil hevesen megragadta a karját s a szemébe nézett.

— Ervin... én nem akarom hogy elhagyj... —

Diána fegyelme.

A „Dora” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

LXII.

(Folytatás.)

99

A jelen volt vendégek között egyről sem lehetett feltenni, hogy Lord Clanronald iránt bosszút forralhatott volna. A világ-nak ezen a részén csak úgy ösmerték őtet, hogy az a férfi aki Cameron Péter a leányának a férje.

A titkos rendőrök előtt az is nagyon különösnek tetszett, hogy a fegyvert nem lehetett megtalálni. A parknak minden talp alatti földjét át kutatták; tavakat lecsapo-lták, de eredménytelenül. A rejtély nőtt.

Egyik feltévést a másik követte, az-tán felhagyta vele, míg végre elősmerték, hogy a Fernessi rejtélyt nem tudják meg-oldani.

Lady Clanronald a gyilkosság napjától a vizsgálat napjáig nem hagyta el a szobáját. Ideges kimerültségben szenvedett, s s szívét emésztő félelem minden erejét elvette. Folytatos izgatottságban volt, azon egy kiáltással az ajkain: „Nyomára jöttek e hogy ki tette?” A válasz mindig az volt hogy: „Még nem;” és ilyenkor néhány peroz-re nyugodtabb volt.

„Ki tette? Ez a kérdés sohasem ment ki az eszéből. S Cameron Péter a leánya eltűnésétől lelkigyötrelmélt látva, majd nem annyit szenvedett mint Diána maga.

Lady Cameron megkérte Sir Lislet, hogy a vizsgálat és a temetés alatt maradjon ottan.

De Vere Márki hazavitte a feleségét.

Evadne betegnek látszott; férje nem tudva semmit a Lord Clanronald iránti szerelméről, azt gondolta, hogy a gyilkosság borzalma ránta meg annyira, és komolyan sürgette, hogy mielőbb távozzék Fernessből. Evadne eleinte nem akart menni; de Lady Cameron a Márki által indítványozott távo-zást nagyon hivatalosnak látta.

— Jobb ha elmegy édesem, mondá. Bár én is azt tehetném; ha lehetne egy pillan-tig sem maradnék tovább itten. Nem fogom többé Fernesset szeretni, miután a halál és gyilkosság árnya van felette.

Evadne több érzéssel és méltósággal állott fel az anyja előtt, mint a mennyit valaha mutalt.

— Tudom, mondá, hogy miért kívánja távozásomat. Attól fél, hogy elárlalom magamat s valami esztelenséget teszek vagy beszéllek; de nincs oka félni. Lord Clanronald volt az egyedüli férfi, akit valaha szerettem; de ő meghalt, s nem tartozom azok közé, hogy egy könnyen megfélekedzem magamról. De miután mindenki azt kívánja elmegyek. Anyám, én szerettem őt, szerettem! Engedj, hogy még egyszer lássam; engedje, hogy elbúcsúzzam tőle, és engedje hogy a halottas szobába egyedül menjek.

Lady Cameron beleegyezett.

Evadne elment hogy utolsó pillantást vessen a szeretett férfi arcára.

Hosszasan állott a koporsó lábánál, nézve azt az arcot, mely nem fog többé mosolyogni rá.

— Édesem — mondá zokogva — te boldog lettél volna velem. Te szeretted, és viszont én is szerettelek. Ő, jött közbünk; e vett tégedet tőlem; de én jobb feleséged lettem volna mint a milyen ő volt. — Én szerettelek, de ő nem szeretett. Én elűrtém volna hibáidat, és hibáiddal együtt szerettelek volna; de ő nem szeretett. Őztűnőm tegja hogy ha én lettem volna a feleséged nem haltál volna meg.

Amin a viasz gyertyák lángja lobo-gott a halott arca mosolyogni látszott.

— Azt mondják — folytatá Evadne — hogy te durva és kegyetlen voltál má sokhoz; én hozzáam szelid és gyöngéd lettél volna, mert én szerettelek — nagyon szerettelek! — ismétlé szenvedélyes kiáltással.

— Azt mondják — folytatá hogy goromba és paraszt voltál; de én nem találtalak annak.

Evadne az általa szeretett férfi nyu-godt arca felibe hajolt s megcsókolta azt.

— Isten veled szerelmem! — mondá. Te a hideg sötét sírba mégy; én pedig visszamegyek a kegyetlen, hideg szívtelen nagy világba. De szívemet veled hagyom; sírba viszed azt magaddal. Isten veled szerelmem!

Lady Cameronnak nagy megnyugvására szolgált midőn Evadne és férje elutáztak. Ekkor következett a vizsgálat bor-zalma.

Sir Lislet a Lady Cameron sürgős kérésére Fernessben maradt. Azon végzetes este óta egyszer sem látta Diánát. A vizsgálat előtt való nap a Diána szobaleánya Zsuzsa egy lepecsételt levelet adott át neki. Fel-bontotta s a következő sorokat olvasta:

„Csak egy kéresem van, hogy soha se lássam az ön arcát többé. Mert ha látom, ha jelenlétemet felkeresi, az engem megöl.

Ne feledje el: — hogy én ezt nem tudnám elviselni — és magát látva — élni...

Én nem szölok semmit; mindent egy felsőbb hatalomra bízok. Maga tudja, és én is tudom. Az egyedüli út a mit követnie kell, hogy Fernessből távozzék, és hogy mielőbb távozzék. — Bár előbb ment volna el!

És ezért imádkozom hogy ez életben soha se találkozzunk többé.”

Sir Lislet csodálkozva, botránkozással

A díszelőbizottság a belváros díszelő-ben minden lehető el fog követni, hogy külsőleg is a nagy alkalomhoz méltó kiné-zést nyerjen városunk. A Bánffy-palota körül házakra is figyelmet fordít a bizottság. A Nagy Gábor féle kávéház előtti lépcsőn díszítése iránt már megtörtént az intézkedés. A palota alatti üzletek bezárasáról is megillető kárpótás mellett gondoskodott már az erre kiküldött bizottság. Az a napok óta lázas izgalommal megkezdődött és folytatott tevékenység, mely külsőleg is már szemmel látható eredményekről tanu-kodik — biztos zálogul szolgál, hogy a be-következő nagy napokhoz méltóan fogunk ünnepelni.

Várjuk a királyt.

Kolozsvárt, szept. 17.

A hol a legfőbb ur megjelenik, ott takarításra, díszítésre, rendezkedésre egész pénz felhő támad. Nem kiméli senki a se-bét, hogy minden díszlet fogadassza a nagy királyt, ki a kontinens huszonhat koronás hatalmassága között egyedül járhat biztalan népei között. A kiegyezés óta királyunk annyi gyöngédséget tanúsított a nemzet iránt, s annyiszor adta jelét a nemzettel való kibékülésének, hogy ez érzékeny ösztönésében kételkedni hasonlítana Ká-levich István gr. baklövéséhez, aki Jókai Mór loyaltitásában kételkedett a minap.

Adassék meg pedig mindenkinek a elismerés: a jó példával maga a város jár elől. Annyi díszítés, kövezés, lázas pont-válás husz esztendeig se lett volna, mint a mennyi Kolozsvárt egy hónap óta történt. Kikövezik a vasuti induló háztól bevezető egész utvonalat, s a munkálatok három nap alatt mindenütt készen lesznek. Kijavítot-ták a belváros összes utcáit, maguk a égiek is segítenek a nagy szapulásban, a mennyiben tegnap és tegnapelőtt este a hogó záporral öntözték le az utcákat, s mosták le a házfedelekre és falevelekre ragadt ujnyi port, mely a királának tudolevőleg legnagyobb ellensége. Ki nem áll-hatja. A nyitrai polgármester három napig vizipuskáztatta a várost.

A Lövölde valóságos viadortéri be-nyomást tesz. Magas árbozokra húzott zászló légió leng a szélben, az utak kipo-rozva, tiszták, mint a lemosott parkett. A szécsényi úteren, melynek tribünjéről ne-mrégiben ugyan az a toll, a melyik jeles do-lognak találta azt a sületlen mondatot, hogy Gyaluban az ellenzék jelöltje egy volent kapott, azt írta, hogy gyenge labakom áll, pedig olyan erős, mint a kő, az átrogok kocsis nem hupázik a régi gyilkos göröngy kövezeten, hanem simán gördül a kijavított uton, melyért, mint halljuk, három ül-hoz-szu papirosra irt diaz köszönetet, később beadni a tanácsos az arraféle lakosság.

A magánosok is mindent előkészíttek, hogy utolérjék buzgalomban a házánaga várost. Gyertyatartók tisztítottak serényen a világításához, transparenték, zászlók készűlnek, meszelők dolgoznak a házak megvedlett falán. Fenn a Fellegrárbán egy

s rémülve olvasta át e sorokat, és ujra olvasta; de nem tudta megérteni hogy Diána miért hivatkozik „a fensőbb hatalom-ra” — s az ő jelenléte jelenben miért van annyira ellenére.

Annyi világos volt előtte, — hogy Diána a távozását akarja, — azt-e, mert még mindig szereti őtet, de elhatáro-tta hogy nála nélkül akar élni, vagy azért, mert tudja hogy ő szereti, de nem akarja a szerelmét elfogadni, az ő nem tudja megmondani. Bár melyik esetben, ha Diána akarja neki távoznia kell; mert a Diána akarata ellenére nem maradhat ottan. De tiz esztendődt adott volna az éleleiből, ha mellette maradhatott volna, ha segítségére és vigasztalására lehetett volna.

Azonban, olyan okból a mit egyedül csak Diána tudott, ime mostan másodszor küldi őtet a sötétségbe és a száműzésbe. Ő nem tudta ezt megérteni. Egy dolog tisztá-ban állt előtte, — hogy jelenleg kedvét kell töltöni és mennie kell — de nem örökre.

Majd vissza tér később midőn e rázkódást kiheverte; — mert bizonyosan ez a rázkódás zavarta meg kedélyét egy-nyire.

Kérésére a szavakkal válaszolt:

„Kívánsága kegyetlen. Szerettem volna itt maradni, hogy vizsgálati hibáselek; de miután azt kívánja, hogy menjek, hát megyek.”

Midőn Diána e sorokat olvasta azt érezte, hogy a legrosszabb sejtélmiei való-sultak, hogy gyanúja igaz volt; és ez rá töl kezdve egy más asszony volt. Az élet iránt minden érdeklődése megszűnt.

A vizsgálat megtartott, de semmit sem fedeztek fel a mi a rejtélyre világos-vethetett volna.

(Folyt. köv.)

szó baka kötözi a drót ciroulusokat ahöz
megtegy megnyiságú mécshez, melyekkel
egy egy el lesz árasztva, mint Britta-
na kerje a Pontus Aveinsson ezeltől két-
het kurt esztendővel.

A középületek rendben vannak, a Bánffy
szoba gyönyörűen restaurált termek készen
vannak a legelső urak, a tribünök felállítva
egy öt-hat ezer ember elfogadására, a
Nankleros (egy a nagyutca elején, egy a
színház utca elején) nemsokára teljesen el-
készültek. A vállalkozó tömegtelen zöld ga-
zda költöztet telepein az ékítéshez, s renge-
gő tróliort készített. Például hidutozárak
nyílnak a zászló, hogy kimereszkedő rud-
nak kényelmesen végig sétálhat az egész
közönség egy macska. Figyelemre méltó kü-
ldetés a belhírdetői díszkapu, melyre a
közönség szobor ugye lehet már a jövő ked-
vénél. Szép, erős, izléses alkotás; be-
szelvények válik Maetz urnak, ki az egész
közönséget magára vállalta. Nem ugyan in-
gyán, de a sok vesződéssel járó dologhoz
allegé mérsékelt fizettségért.

A hol királyt várunk, ott elébujnak
alámírók a díszruhák. Nyuszok
farkas, tigris, orzobolys díszes ékes
magányok, színes csizmák, nadrágok,
sárga, ibolya, buzavirág színt men-
tecsokkal, ezüsttel — arannyal varrot-
tak szálakkal, kőcsagos kalpagok.

Elébbujnak a köves bugagányok, a ré-
gységek. Egyik fő-fő látnivalója lesz a
nagy tömegben beözönlő népek ez a
közönség, mely azt az időt támasztja
színház órára, melyben Kamuthy Far-
nó aranypatkót veretett a lóva patájára,
a lebulott (s kutyába se vett) aranyda-
bát gunyos ajak rándulással, s a szók-
kal zsebre Teleki Mihály kanczellár uram
kegyelme; a túlélt kelméd fáját a patkó
Kamuthy ösém; eb az ingi sorsa ilyes
munkásoknak. Ugy lett. Egyik főfő-
közönség kirakataiban máris sok bálmuló-
ja az oda kirakott régi ruháknak, külö-
nösen a vuklis polgárok részéről, kik „el-
különdültek, miként szétszórt falevelek a
szélben, az egész világon” — s legfőbb-
ben az orthodox dohos ó-conzervatív. Tal-
án alatt — Galicziában.

A hivatali testületeknél nagy sugár-
nyaló foly. Deputáció itt, deputáció ott és
mindent, deputáció; mindenki szurkol és
szurkol. Janosok, Gyurkák megbénított
szóval szörögődjük a tisztas mentéket, a
szóval leendő töltelke pedig aggodalmas
munkát tarja kezében az illatos vízzel tele
szóval, melyből jószágot ráz ki a vén szer-
vezet.

Várjuk a királyt. Bizonyosak vagyunk
arról, hogy a sok látnivaló között leg-
nagyobb fogja venni azt, amit nem lát:
a magyar népünk ezeréves ragaszkodását Szt.
koronájához. Ez az a legnagyobb erény,
mely nélkül az egész lázas hévvel folya-
tató készülődés, bizony mondom, nem ér még
sem — Jellinek Arthurt se.

Éljen a király!

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, szeptember 17.

— **A király szobra.** A bekövetke-
ző látogatás egyik legszebb emlékét
fogja képezni az a feltűnően szép szobor,
melyet Moretti ur Csikmegyéből hozott ide.
A szobor ó Felségesnek kétszeres mellképét
szobor a Szárhágyi márványból készült
melyek fő hérségét csak a Carrarai mul-
tál. A szobor meglepő hű ábrázolója
munkának s impozáns szép mű.

— **Baj lesz a király fogadásá-
hoz.** A Van Zoothen Wr. stocholmi
állagigazgató ur jóvendölése valahogy be-
telt. Ez a tiszteletre méltó gent-
man ugyanis szept. 21-re igéri azt a nagy
színház. darával, s roppant szélvészekkel gar-
dosított continentális vihart, mely a svéd
színház Ozeánál kezdődve egész közép
Európáig végig sűrű, s számításai szerint
Budapest — Kolozsvár — Buka-
restit — 20-tól 23-ig fog tovább Stambul
ig terjedni. Zóthen ur arról híres,
hogy a jósatai veszedelmes pontossággal
mutatnak bekövetkezni. Jó lenne különben
megkérdezni: erről a dologról — br. Ke-
nyes Gábor.

— **Eljegyzés.** Dr. Vajna Gábor bras-
zógyár a napokban tartotta eljegyzé-
sét. Híres Juliska kisasszonnyal (a brassói
közönség körök e kedves tagjával).

— **Krajczárok az E. M. K. E.**
A h. Vilma kisasszony Bánffy-huny-
nyára egyre nagyobb bizalommal folytatja
munkáját az E. M. K. E. szolgálá-
sában. Legújában a krajczáros gyűjteményből
15 ft 96 krt küldött be szerkesztőségünk-
hez. A közönség a következő adományok fog-
adásánál: Müller Dániel úrnő 1886.
dec. 1-ől 1887. dec. 31-ig 4 ft. Müller
László k. a. 4 ft. Bánffy Árpád úrnő

br. Bánffy Klára úrnő 3 ft. 96 krt.
Összesen 15 ft 96 krt.

— **Krajczár Mihályról** azt írja
lapunk egy barátja, ki a beteg „Miskát”
csak a napokban látogatta meg a szobá-
tébolydában, hogy immár alig van nyoma
rajta az ideggyengeségnek. Igen jól érzi
magát, értelme tökéletesen tisztá, s a nagyon
jó színpben van. Kolozsvárra holnapután (hét-
főn) érkezik vissza.

— **Emléktábla teleplezés.** A bras-
zógyári tanítótestület f. hó 14-én a Z. zon-
ban díszülést tartott, melyen ünnepléses
leplezték le a zajzoni R. a. b. Istvánnak, a ki
tűnő csángó költőnek emléktábláját. A szü-
lőház előtt, melyen az emléktábla elhe-
lyezve van Kócs Ferenc brassógyári
tanfelügyelő tartott nagyhatású emlék be-
szédet.

— **Csikmegye közigazgatá-
si bizottsága** f. hó 12-én tartotta meg
szépi. havi ülését. Az alispáni jelentés
szerint a lefolyt hónapokban volt a megyében
6 tüzeset, 1 gyilkossá, 1 emberölés, 1 rab-
lás. Dr. Molnár József főörvös jelentése
szerint a közegészségügyi állapot a múlt
hónapban kedvezőbb volt az előbbinél, mert
a hevenyfertőzött betegségek — szűneltelnek.

— **A bánffy-hunyadi állami felső
népiskola** f. hó 12-én tartotta meg
szépi. havi ülését. Az alispáni jelentés
szerint a lefolyt hónapokban volt a megyében
6 tüzeset, 1 gyilkossá, 1 emberölés, 1 rab-
lás. Dr. Molnár József főörvös jelentése
szerint a közegészségügyi állapot a múlt
hónapban kedvezőbb volt az előbbinél, mert
a hevenyfertőzött betegségek — szűneltelnek.

— **Uj közalapítvány Erdélyben.** A
„Magyar Ipar” értesítése szerint a magyar
általános hitelbank vezetése alatt közelebb
ról részvény-társaság fog megalakulni, mely-
nek célja Erdélyben közalapítvány és mellék-
termékeinek termelése és gyártása. Az új
vállalatnál a f. hó 12-én közalapítvány rész-
vény-társaság egy előkelő brassói cég és a
Brassóban székelő első erdélyi bank lesznek
érdekelve. A vállalat alapját egyelőre egy,
a magyar általános hitelbank által az utób-
bi napokban megvásárolt brassói közalapít-
ványi telep képezi.

— **Nagy sikkasztás.** Mint Czerno-
vitzból táviratozók Itzkam határhelység-
ből Graner Henrik, az ottani cukor-
gyár vezetője 100,000 forint elsikkasz-
tása után megszökött. A sikkasztó büntette-
hez már előre egyengette az utat. Graner
középtermű és igen finom modoru ember.
Alaposa a gyarm, hogy a sikkasztó Romá-
niába megszökött. Felségét színtén cserben
hagyta.

— **Kis hírek:** A Voltair szobrot Saidt Clan-
deban ismeretlen egyének el akarták csufítani. A rend-
őrök azonban a merénylőket elriasztották. — A szo-
cial demokraták vezetékeinek titkos gyűlést meg-
akadályozták Halleban az elmúlt éjjel. — A krakkói
országos kiállítás megtekintésére Zichy Jenő gr. elnök-
lete alatt küldötték meg Krakkóba. — A Segítség
album kiadónak legutóbbi kimutatása szerint
szept. 15-ig megérendeltetett 71 száz fős, 1529 tíz
fős, 8774 három fős és 24. 115 egy fős példány,
összesen 34,487 példány 72,627 főt értekben. — Pá-
risban e hó 8-án megtartották az Orleansi szűz ün-
nepét a Jeanne d'Arc szoborral, melynek talpazatára
kosztort helyezték el. — Pénzhamisító bandát
fedeztek fel Mitrovicában, mely már nagyban tette
mesterét és igen sok hamis pénzt hoztak forgalomba.
Kubin vidékén Temes megyében a legközelebbi na-
pokban hajtó vadászat lesz farkasokra. — Fiuméba
tegnap érkeztek vissza a tengerészeti akadémia növ-
vendéi az „Erzherzog Friedrich” nevű hadihajón. —
Kisiklott Coloradoan Leadville közelében egy
munkásvonat, mely alkalommal 15 ember meghalt 61
pedig súlyosan megsebesült.

VÁROSI HIREK.

— **Ó Felsége** által Kolozsvárt
1887. szeptember hó 24-én (szombaton)
délután 10 órakor adandó általános
kihallgatásra (audienciára) az elő-
jegyzéseket Marzós Géza udvari tit-
kár fogadja el Kolozsvárt, ki holnap
(vasárnap) érkezik Kolozsvárra; nevezett
udvari titkár (nem: mint korábban
terveztetett, a Bánffy-palotában), hanem
a Városház emeleti 3-dik számú szo-
bájában fogadja el a jelentkezéseket
hétfőtől (Szept. 19-től) kezdve s ugyan-
csak ó hozzá tette át Albach Géza pol-
gármester az e tárgyban eddigelő be-
érkezett felségfolyamodványokat is.

— **Mióta urunk, a király** Ma-
gyarországot évenként meglátogatja, azóta
mind-nütt: Budapecsten az operaházban és
a nemzeti és a népszínházban, Aradon, Po-
zsonyban, Kassán, Miskolcon, Szegeden a
„Falurósszá” játszták a tiszteletére.
Hogy valahogy el ne találja felejtetni, Ko-
lozsvárt is ezt fogja látni. . .

— **Királyi látogatás** fogadása iránt
tanácskozott a helybeli iparfejlesztő egyes-
let igazgató választmánya, minthogy gr. Esz-
terházy Kálmán ur nagy örömmel értesült
arról, hogy a Felség legmagasabb látogatása
van kilitásba helyezve az egyeslet által fen-
tartott iskolára nézve. A választmány in-
tőzkedett, hogy a Felséges ur illő fogad-
tatásban részesüljön. A feljáró, a terem dí-
szítése, munkakiállítás, a növények ün-
nepélyes bemutatása stb. iránt hozott a
választmány határozatot. A Felséget a lép-
eső alján az egész választmány fogja fo-
gadni, élén br. Weesselényi Istvánnal.
Az intézet helyiségeiben a Felséget László
József igazgató fogja kalauzolni. Ez
intézet a legmagasabb figyelmet megérdemli.
A növények száma egyre gyarapodik. Uj

tanteremről kellett gondoskodni a rajztani-
lás eszközterebb eszközei végett. A raja-
érak számát is kellett szaporítani. A régi
évadra a rendkívüli tanítványok száma bi-
zonyára még nagyobb fog szaporodni.

— **A szállások tárgyában** engedmé-
nyekről kell öröndetes tudósítással szol-
gálnunk, főleg a vidéki berándulókak. Ugya-
nis a szállások bizottság elküldvén a me-
gyei küldöttek számára a lakásokat ki-
jelölő névsort, olyan nagy számú bejelenté-
sek birtokában van, hogy a felsorolt
követelések teljesen illuszióssá váltak.
Ezt bálvva a bálvadászok alább hagy-
tak igényekkel a mi nem is nagyon dicse-
rendő; mert azért így is elég borsos lesz a
szobák ára.

— **Tűzbiztonság.** A polgármester
átrabban utasította a kapitányok utján a
lakosság, hogy a királyi látogatás alkál-
mából a tűzbiztonsági előleges intézkedé-
ket megtegyék. Egyszersmind arra is figyel-
mezteti a polgárságot, hogy a már kibocsa-
tott és fennálló szabályrendeletek szigorú
érvényben fognak tartatni. Egyidejűleg a
katonai parancsnoksághoz is kényvnt inté-
zett a polgármester az iránt, hogy a köz-
biztonsági állapotok és közrend fenntartha-
sá végett, szükség esetén, kellő számú le-
gényiséget bocsásson át.

— **Az önkéntes tűzoltó egyeslet**
főparancsnoka Gamauf Vilmos kir. taná-
csos, az erdélyi gazdasági egyeslet titkára
ma reggel érkezett vissza Kolozsvárra fu-
meki kurtúrral. Az egyeslet parancsnoksága
testületileg ment ki elébe a vasúti indóhá-
hoz s szívólyosan fogadta szeretett főpa-
rancsnokát.

— **Emléklapot** ad ki a tevékeny
Lohmann és Baldi könyvkereskedő cég és
királyi itt időzése alkalmából. A képeket
hozzá Fodor Jóhru litografus készíti és
Fiedler Károly könyvnyomdája állítja ki meg-
felelő csinnal. Két féle kiadás készül egyik
acélnyomatu, annak ára 80 krt, másiké 50
krt. A kép felső részén a király bevonulásának
rajza foglalja el. Felső részén a király ké-
pe — alább a főter, a főtemplom és ta-
nácsház, balról Kolozsvár egész látképe-
alul pedig a bevonulás a hidkaputól a Bán-
fy-palotáig lesz feltüntetve fényképlenyo-
matban. A kép 50—60 cm-ter nagyságban
és 5000 példányban adatik ki. Kapható lesz
Lohmann és Baldi hidutozai könyvkereske-
désben s minden nagyobb üzletben. E o-
sidosnak ígérkező s emléktárgyank igen al-
kalmas műre előre is felhívjuk a közönség
figyelmét. A kép e hó 23-án reggel már
kapható lesz az üzletekben.

— **Az Athletikai Clubból.** A K.
A. C. tagjai hétfőn, szeptember 19-én, este
8 órakor az Erzsébet szálló éttermében is-
merkedési és társas összejövetelt rendeznek,
mely alkalommal a maros-vásárhelyi kirán-
dulás módzatai is meg fognak beszéltetni.
Az estélyre a Club tagjai és barátjai meg-
hívatnak. — A maros vásárhelyi szept. 29.
okt. 2-iki versenyekre való jelentkezéseket
a Club titkáránál szept. 20-ig déli 12 óráig
kell beadni. A nevezési határidő ekkor jár
le, kirándulni szándékozik, kik Marosvásár-
helyt szállást s mérsékelt vasúti menetje-
gyet óhajának igénybe venni e hó 20-áig
a Club pénztáránál jelentkezzenek s a va-
súti költség mérsékelt menet árát előzetes-
en fizessék le. A mérsékelt menetár oda, s
vissza I. oszt. 7 ft 60 krt., II. oszt. 5 ft
40 krt., III. oszt. 3 ft 90 krt.

IRODALOM.

— **„Az osztrák magyar monarchia** írás-
ban és képben” cz. vállalat 44-ik füzetében
(mely a bevezető kötet 18-ik füzeté) Zeis-
berg Henrik folytatja (Acadéy Ignác for-
ditásában) visszapiantását a monarchia
alakulásának történetére. A szövegbe nyo-
mott 10 metszvény e füzetben is rendkívüli
tisztá; különösen szép az utolsó, mely a
lipocsei győzelmi híradást ábrázolja Scott J.
nagy karton festménye után aczéba metszve.
A füzet ára 30 krajczár.

— **Heró és Leander** (A tenger és sze-
relem hullámai) Grillparzer gyönyörű
tragédiáját Ivánfi Jenő, a kolozsvári
nemzeti színház elsőrendű tagja, magyar
nyelvre fordította, s az Ajtai K. Albert
nyomdája utján díszes könyv alakban ki fo-
gja adni. A könyvre október 15-ig 1 ft-ja-
val lehet előfizetni akár az előfizetési ívek
tartódnál, akár Ajtai K. Albert nyomdájá-
ban (b. közép utca 4. szám). A mű novem-
ber elején kerül ki a sajtó alól. Figyelembe
ajánljuk s mutatványul a mindvégig poe-
tikus alkotásból lapunk más helyén közlünk
egy szép részletet.

— **„A Csád és Iskola”** című Kolozs-
várt megjelenő nevelésügyi folyó irat, mely-
nek szerkesztését Bod Péterfől Csirják Al-
bert polg. isk. tanár vette át, a szűnőidő
után ismét megkezdte pályafutását. A leg-
újabb szám változatos és értékes közlemé-
nyeket ad. Tartalma következő:
Nyilatkozat. Bod Péter. — Nyilatko-
zat. Csirják Albert. — A tanító. (I. közle-
mény). — Tanítóképzési internatus. Ujfa-
lussy Sándor. — Társadalmunk egyik beteg-
ségéről. Pap György. — Az „Értő-szép-
gyűjtő és kezelő bizottságának jegyzőkönyve.”
— Maros tordamegye 1885—6 tanévi tan-
ügyi állapota. Pállos Albert. — Társas-
A egészségügy lakás. Zajzon Dénes. — Iro-
dalom. — Vegyesek.

— **Magyar közigazgatási jog** Irta Dr.
Kovács Pál, a kecskeméti jogakadémia
közigazgatási jog, statisztika és művelődés
történet ny. r. tanára. Az I. kötet a beve-
zető és általános részt tartalmazza. Szerző
az általános fogalmak könnyen érthető, s
igen világos levezetése után adja a közigaz-

gatási jog rendszeres felosztását, majd is-
merteti a különféle forrásokat, s nagyon
éles boncoló erővel fejtegeti ama viszonyt,
mely a végrehajó hatalom és a törvény-
hozó testület között fennáll, s aztán áttér
a munka eredeti feladatára ama törvény-
hozási intézkedések fejtegetésére, melyek a
közigazgatásra tartoznak. A mi leginkább
ajánlja Dr. Kovács tankönyvét, az az a
minden szemfényvesztő tudósok máz és kön-
tőrlázás nélkül való átlátszó beszéd, mely-
lyel tárgyat megmagyarázni tudja. Ajánljuk
a könyvet különösen az egyetemeken joghall-
gatóinak, s a szigorlatokra készülő ifjúag-
nak. Ugyancsak a szerzőtől két külön fü-
zetben 7 értekezést vettünk, többnyire oly
a társadalmi közélettel szoros viszonyban
levő jogi kérdésekről, melyek mindenki
előtt egyforma érdekel birhatnak. A köz-
igazgatási jog ára 3 ft 60 krt, az érteke-
zések külön egy egy füzet 30 krajczár,
Dr. Kovács Pál munkái Kecskeméten kap-
hatók direct a szerzőnél.

MŰVÉSZET.

— **Nemzeti színház.** Tegnap este „Bem-
hadjárata Erdélyben” című látványosság
adatott elő. A darab iránt inkább a kar-
zati közönség mutatott nagyobb érdeklődést,
mely ez uttal nagy számmal jelent meg, s
a hazafias szölamokon és élénken rendezett
csataképeken megfelelően lelkesedett s tet-
szésének gyakran adott kifejezést. A darab
főbb szerepeit Szentgyörgyi, E. Kovács Gyula,
Török, Solti Teréz, Polgárszki Gyula,
Könczöl Etel, Andorfi, Várdi M., Hatvani,
Szabács stb. játszták.

— **Sepsiszentgyörgyön** Gerőfi Andor szín-
társulata csütörtökön tartotta első előda-
sát a városban díszteremben szép közönség
előtt. Az „Eleven Ördög” volt a bemutatott
előadás s a közönség meglegedetten távo-
zott. Jobb erők voltak: Nikó Lina, Erdélyi
Margit, Szép József és Krémer Jenő.

A tenger és szerelem hullámai.

Grillparzer szomorújátéka.
Ivánfi Jenő fordításában.

Mutatvány a negyedik felvonásból.)
Színhely: Partvidék. A jobb oldali elő-
ben Leander kunyhója.

Nankleros. De nedves hajad — ruhád tapad.
Leander. Te a tengerbe voltál —
Nankleros. Tengerbe? Mért? Csak nem voltál?
Leander!

Nem ismered te tán a szörnyű tért
Abydos és Settosnak parti közt?
Ez uton élő élve nem jut át;
Mert bár erővel, hogy ha bírja is —
Sziklák merednek ott a víz fölött
Köröskörül a messze partokon
S egy pont, egy talpalatnyi hely sehol,
Mely biztos révbe, nyugovóra visz.

Leander. No lám! Hát így tudod?
Nankleros. Igen tudom:

Van még is egy hely zord sziklák között
S a boldog, a ki ezt elérheti
Az éjsztébe, partra juthatott.
E helyen áll a régi kőterony,
Mit védelemre építettek egykor,
De most a papnő lakja, kit mi is
Láttunk a szent ligetben egy napon.
De te szóta gondold, Leander!
Ne rejtsd szemed! Késő! ez vallomás.
Hát ott voltál az éjjel a helyett,
Hogy itt nyugodtál volna csendesen,
Könyves szemekkel néztél a magasba,
Hol a toronyba látsz megalogott;
Árnyát suhanni láttad a falon —
S e boldogságnak ára semmi több,
Mint életeddel játszva: a halál!

Leander. Te kis hitű!

Nankleros. Ez is! Nem jól sejtettem ugy.
Láttad, beszélt veled, a ház, kapu
Mind tárva nyitva őrizetlen áll —
Beléphetél?

Leander. Ó édes Nankleros!
Érzed e csókot? És tudod, kiadta?

Nankleros. Bocss! Csakod halál;
Leander. Te felsz?

Nankleros. Gyáva?

Nankleros. Ugy, helyet cserélünk
Jól látom, én félnék vagyok, te bátor.
Leander vig — és ime Nankleros —
Csak nem fogok még sírni is talán?
Menj hát halálba! Még csak egyet,
Egyetlen egyet ígér meg nekem:
Ne hívd ki most csak most ne a halált;
Távol maradj Settosról, jó Leander!
Hogy majd, ha hűlten, elkéltül ajakkal
A porba fekszel itt előtem — o —!
Ne kelljen önmagamnak mondanom:
Te vagy, ki a barátot hűtlenül
Elhagyád és megszegted esküdöt,
Ki megmutattad csábító színet
A szép gyümölcsnek, mely halált hozott —
S halót fontál, a melyben elveszett.
Leander!

Leander. Tán beteg vagy? mond, mi bánt?

Nankleros. Igazad van, hiába itt a szó!
Zajgó tengernek hasztalan kiáltunk,
Örült viharban elhal a beszéd,
Hiába kérjük a vadállatot,
Kit vérszomjának öngyöngése hajt!
Hát semmi szó: Csak mondd, emlékszel-e
Barátságunkra, melyet egykoron
Éreztünk —?

Leander. Nankleros! Csak egykoron?

Nankleros. Ne szólj! A tett beszél. Ha érdemes
vagyok

Egy szolgálatra még előttem én.
A kedvemért az ajtót nyisd ki itt.
Leander. Minek?
Nankleros. Kérlek.
Leander. Te jól tudod a kulcs
Amott a kő alatt van.
Nankleros. Tedd magad.
Leander. Megtörtént, im.
Nankleros. No jó! S hálám jeléül:
En arra kérék, menj be most.
Leander. Nem én!
Nankleros. De kell! De mégy! Erősebb én vagyok,
Idősebb is, — míg most a félelem
Háromszor erőt ad karjaimba.
(Leander megragadja)
Igy megragadjak — fogva tartalak —
S ha ellenállsz a porba sújtalak.
Engedsz szavamra?
Leander. Hagyj! Bocss!
Nankleros. Boldogtalan! Szerelm — és a tenger
Kivette izmaiból, az erőt!
Nos menj be hát!
Leander. Lelkemre! nem teszem!
Nankleros. De kell! De mégy!
Leander. Bocss!
Nankleros. Hiába kérés!
(beviszi az ajtót hirtelen ráhúzza)
És ezt bezárom itt! (ráfordítja a kulcsot)
Többet nem úszol!
Mint börtönőrök állak itt e kulcsosál,
Magam fogok élelt, italt neked —
S nem hozok kiszökni — biztosítalak.
Leander. (belső)
Nankleros!

Nankleros. Nem!

Leander. Egyetlen szót csupán!

Nankleros. Nem egyet!

Leander. S hogy ha üdvöm, életem

Kívánja azt, hogy hallgasd meg szavam?

Nankleros. Mi volna az?

Leander. Csak egy tenyérnyire

Nyisd ki az ajtót, mert ha nem teszed
Itt mindörökké veszek életem.

Nankleros. Legyen tehát. — Mi ez?

Leander. (Kirohan; fején sisak, karján
pálcza, kezében puszta kard.)
Jöj hát! Jöj hát! Nos nem rohan reám?

Meg van atyámnak kardja, pálcza még
S halált itt arra, a ki ellenáll!

Te balga, azt hiszed feltárhatsz,
Kit istenek hatalma vértetéz?

Az ég szavára hajlik meg szívem —
A végezést beteljesítem én;
Nem tartja vissza semmi földi kéz.
S ti istenek, kik megmentetitek
A zúgó tenger hullámjából:
Poseidon! hatalmas istenem!

Ki megfékezted értem a vizet —
S elűztél tőlem messze a halált!
Zens, minden hatalma, nagy, dicső!
S a szerelemnek édes istene,
Ki engem a tudatlant ílleltet,
Hogy én tanítsam szegényrővedet —
Segítsetek — s vezessetek tovább!

Nem kell a kard! Védelmetek elég.
Ez hó szíveim sikálvartat ad —
S vések közé bátran dobom magam,
S e fátynő, melyet két kezem rabolt
A szent oltárról — ott, hű üdvöm ég.
Utamatok a vízszívrágon!

S ha majd a partra újra eljutok,
Mint győzedelmes hódító teszem
E tisztá zászlót a homokba le!
S ha elbukom, hatalmas istenek,
Bukásom ára lesz kegyelmetek!
És most előre! bátran, haldogan!
Amor és Hymen csak vezessetek,
Megyek, követlek a halálba is!
(Kirohan)

(* a fátynő melyet Heródtól kapott.

KÖZGAZDASÁG.

A Vaskapu szabályozása. Erről
a nagyfontosságú kérdésről a legkülönfö-
lébb hírek keringenek már hetek óta. Előbb
azt újságolták, hogy kizárólag az illető ma-
gánvállalkozókra hagyják a szabályozási
munkát, majd meg az a hír szarjalt,
hogy a magyar kormány, a kamat és tör-
lesztési szükséglet egy részét fedezni, a töb-
bit pedig hajózási illeték szedésével szerzik
be, most meg azt a meglepő hírt olvassuk
a bécsi újságokban, hogy a kormány az
egész tervet egyelőre elvetette. A jövő évi
költségvetésbe állítólag nem vették be a
Vaskapu szabályozásának szükségleteit, mert
most, hogy vámháborubban vagyunk Romá-
niával, nem tartják a kérdés fölvetését op-
portunusnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS
BARTHA MIKLÓS.

NYILTÉR.

A király ó Felsége
itt léte alkalmával a város négy legkitű-
nőbb helyén

emelvények (Tribünök)

lesznek felállítva, ugymint:

a Széchenyi téren, a Nagyhídnál,
a Nagytetűzében a Hidkapunál.

Előjegyezhetni e helyekre, valamint
jegyek kaphatók:

Wurscher János cukrászatában,
Csiky Mihály ur üzletében.

Jegyek arai: 5 ft. — 4 ft. — 3 ft.
— 2 ft. 50 krt. — 2 ft. — 1 ft. 50
krt. — 1 ft. 20 krt. — 1 ft.

Megjegyezzük, hogy a tribünök ugy-
vannak felállítva, hogy a bevonulás közvet-<

Hirdetések.

Új kávéház!

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a **beiszen-utczában a Gróf Rhéday-féle házban** egy a kor kívánalmainak teljesen megfelelő és egészen újonnan berendezett

KÁVÉHÁZAT

nyitok **folyó hó 18-án, Vasárnap délután 2 órakor**, mely alkalommal **SALAMON JÁNOS** jó hűtő zenekara fogja a n. é. közönséget mulattatni, gondot fordítván arra, hogy a n. é. vendégeim kiváló kényelmével, az árakra nézve is — **fél oly olcsón, mint máshol** — jussanak úgy az enni és inni valóhoz, mint a billiárd-játék élvezetéhez.

Különösen felhívom a figyelmet **gyönyörű fali festményekkel ellátott**

billiárd-termemre,

hol még Kolozvartt nem látott **kettős lapu tekeasztalok** állanak tisztelt vendégeim rendelkezésére.

Mindenemű hírlapokkal felszerelt kávéházam többi helyiségei is meg-
lepő csinnal vannak berendezve és kitűnő kávéval kívül mindenemű leg-
jobb és leghísebb **ételek és italokkal** szolgálhatok.

Jelszavam: a **legjobbát a legutányosabb áron**! n. é. vendégeim részére kiszolgáltatni.

Nagybecsű látogatását kérve a n. é. közönségnek, maradtam

kiváló tisztelettel

LORENZ FERENCZ,
kávéház-tulajdonos.

793. (6—20)

Egy idősb gazdatiszt, nőtelen
szolgálatot keres
jó bizonyítványokkal ellátva.

Értekezhetni:

A KIADÓ-HIVATALBA.

Jelszó: Iztés, pontosság és olcsó ár!!!

!!Új női-divat üzlet!!

Van szerencsém a nagyérdemű helyi és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy a **Főtérén, Fröhlich-féle házban** (Stratzinger Gusztáv papírkereskedése mellett) egy egészen újonnan berendezett

női-divat üzletet nyitottam,

a hol mindennemű bel- és külföldi áruk, u. m. selyem, bársony és gyapjú női-divat kelmék stb. stb. nagy választékban kaphatók.

Kész ruhák és felöltők a legújabb párisi divat szerint saját műtermemben, személyes vezetésem mellett készíttetek.

Egy kitűnő bécsi szabász,

valamint menyasszonyi kelengyék előállításához a leg-
jobb örök fölött rendelkezvén, azon kellemes helyzet-
ben vagyok, hogy a kor legmagasabb igényeinek is megfelelhetek.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan esz-
közöltetnek. Ruhákhoz derék és előhossz beküldése ele-
gendő.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri

804. (6—100) kiváló tisztelettel:

Merza Gerő.

Kész női felöltők!

ÚJ NŐI-DIVAT ÜZLET.

POTOCKY ÉS DÁNIEL

Főtér 13. szám, Báro Wesselényi-féle ház.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani, hogy az

ŐSZI és TÉLI IDÉNYRE

A LEGUJABB

RUHA-SZÖVETEK, DISZEK, VÁSZNAK

és minden ez üzlethez tartozó cikkek megérkeztek.

Raktárunkat nagy vála ztékkel rendeztük be és elő-
nyös bevásárlásunknál fogva az árakat **feltűnő ol-**
csón számítjuk.

Szíves bizalmukat kérve

Tisztelettel

818. (1—15)

Potocky és Dániel.

Videki megrendelések azonnal és pontosan teljesíttetnek.

BETEGH PÉTER

LEGNAGYOBB

NŐI-DIVAT és PIPERE-RAKTÁRA

Kolozvartt, főtér, takarékpénztári épület.

AZ ŐSZI IDÉNYRE

újonnan érkeztek és feltűnő olcsó árban kaphatók a legújabb divatu di-
szített és diszített

KALAPOK, KALAPFORMÁK,

és hozzátartozó **diszek**, minden fajta és színi szallagok, csipkék, tollak és

virágok, legyezők, rüschek

legjobb minőségű **kesztyűk**, valamint számtalan más legújabb női-divat és

pipere-tárgyak.

DUS VÁLASZTÉK

menyasszonyi koszorúk és fátylakból, színházi és disz
fejékektől. Legújabb divatu fekete és színes triclot-
derekakból.

GYÁRI RAKTÁR

kész női felöltők, por- és esőtüpönyegek és Jaquettekből s legjobb minőségű miede-
rekből. A legfinomabb batist és len himzésekből

Kalotaszegi s csángó varrottasokból.

Ruhák készítését, egy ruhaderék és előhossza beküldése után felelőség
mellett elvállalom.

Midőn a n. é. helybeli és vidéki közönség b. pártfogását kérem, biztosítom
a legpontosabb és jutányosabb szolgáltatást.

607. (1—x)

Teljes tisztelettel

BETEGH PÉTER.

GAÁL és SCHRAMMER

kolozvári kárpitosok,

Sétater-utca 3. szám alatt.

Ajánljuk a n. é. helyi és vidéki közönségnek meg-
nagyobbított és egész újonnan berendezett

BUTOR-RAKTÁRUNKAT,

hol a nálunk készült és nagyválasztékú **asztalos butor** és
kárpitos munka készleten kívül elvállalunk mindennemű
megrendelés szerinti **kárpitos munkákat** és **egy-
asztalos butor-darabok** elkészítését, egy minden-
nemű **kárpitos és asztalos butor-darabok** uji-
tását is a legjutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség nagybecsű pártfogását kérve, maradtunk

mely tisztelettel

812. (3—10)

GAÁL és SCHRAMMER.

Hatóságilag engedélyezett végkiárúsítása cégmegszüntetése következtében

az 1860. év óta fennálló

CSAPÓ SÁNDOR-féle üzletnek.

650. 10—x

Folytonosan nagy választékban kaphatók:

háztartási cikkek, asztali kések, kanalak, China- és Alpacca-ezüst asztali készletek, zseb-
kések, ollók, ezélszerű dugó huzók, üveg dugaszolók, kávéfőző- és őrölőgépek, bőr, vászon
és fa uti-ládák, ruha-, haj-, fog- és körömkéfék.

Mindennemű francia, angol szappanok és illatszerek. Férfi- és fiukalapok, férfi ingek,
nyakkendők. Vadász- és lovagló készletek. Lefoucheaux és Lancaster segyverek, Revolverek,
szobafegyverek és pisztolyok, Thonet-féle hajtott faszékek, Feutellek, mindenféle vasbutorok.

Diszmű-árak, bronce, bőr és fából, Tula-ezüst dohántárczák, óralánczok, inggombok,
nyakkendő-tűk, női melltűk és fülbevalók, kar- és nyakékek.

A rendes határozott árakból, melyek az üzlet alapításától kezdve számmal és nem betűkkel vannak jelezve

15%-tól 50%-ig engedmény.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESÍTTETNEK.

Teljes tisztelettel **CSAPÓ SÁNDOR.**

Makart csokrok,

lapos vagy kerek kötésű,

820. (2—3)

Továbbá

CSOKROK pávatollakból

és egyéb diszítési kellékek legolcsóbban

TAUFFER FERENCZ

UTÓDÁNÁL KAPHATÓK

Kolozvartt, belközép-utca 6. szám.

